

Пјесник

Драгослав Брновић

ГУСЛЕ И МИ

Најскупља ријеч у српском речнику је слобода!

Најскупље и најсветије имање на српском земљопису је Косово! Косово је најскупље плаћено, јер су са тог „Жртвеног поља“, уз Честитог Кнеза Велико-мученика, велможе, војводе, властела и себри, свјесном жртвом, омеђили парче Неба и завјет потомству, да смо са те „Српске Голготе“, у истом дану, колективно васкрсли у Блажено насеље „Небеског Царства“!...

„Ћеле Кула“ је објекат, саграђен од највреднијег материјала!..

Најплеменитије сјеме до данас посијано је оно из којег проклија Косовски божур, тај српски ловор, од којег се плету „српски вијенци славе“!...

Најсветији инструмент у нас Срба су гласовите гусле јаворове! Гусле су икона српског рода и племена и, уз ону крсног Свеца, заштитни знак, сваког српског дома!

Гусле су генетски код Светосавског, духовног стада!

Гусле су историска и литерарна читанка, српског национа!

Гусле не припадају ником лично, а ми сви припадамо њима!

Гусле су старије од свих нас и све ће нас надживјети!...

Ако би било обрнуто, онда би српско биће било рапето на изблијеђелој, духовној марами, сатканој од паучине. Бојим се да ће нас Гусле, овакве какви смо, захваћене „глобалним урнебесом“, разбаштињене и расчињене, брзо надживјети!? Гусле, често помињане у градиву „Старог Завјета“, наша су тапија да припадамо старозавјетном народу!...

Свето име гусала се срета
Још у штиву, Старога Завјета,
Од Псалама и Цара Давида,
Њихова се струна не покида,
Старије су од Христовог гроба,
А чују се до данашњег доба
Па су гусле од кад је свијета,
Српска харфа, Новог Завјета....

Сада бих се у интересу гусала, укратко осврнуо на „Тројства“ која су судбински одређивала и одређују наше постојање и трајање: Света Тројица, Отац и Син и Свети Дух, који отјелотворују Господа Бога, је Тројство које нас чини Хришћанима!

Друго Тројство које нас чини Србима Светосавцима је: Светосавска Црква, Српске гусле и Косово! Светосавска Црква и гусле су једина непокиданост, кроз црна стољећа, наше државне, духовне и културне вертикале! Косово је формула српског, историског рачуна, коју за шест вјекова не ријешмо!? Но ако одустанемо од тог трагања, сурват ће мо се у котарицу, обавијену блиједом марамом шарених лажа и празних обећања, глобалних моћника, којима „закон лежи у топузу а трагови смрде нечовјештвом“!...

Треће Тројство су: Преткосовски, Косовски и Покосовски циклус, саздан од беспримјерне Епопеје, извезене дијамантским словима на крвавом пергаменту, окупаном крвљу и сузама, обавијено завјетним корицама „староставних књига“... Ако то бесцен-благо не будемо обнављали, обестрвићемо се у амбис заборав, а само заборав је тежи од смрти!...

Три ријеке Мораве су Тројство, које представља крвоток земље Шумадије, као што су Три ледне Бистрице, дисајни органи плодне Метохије!...

На крају ћу се осврнути на трагично Тројство српског рода, три Српске државе на Балкану, омеђене пером моћи „србождера“ и „србофоба“, уз подршку наше одбрањене небраће, која вјековима дежурају, са ножем у руци, поред наших невиних врата и наших, вазалних Кнезова који нису ради кавзи!

Тако, Светосавка господо, од Тројства до Тројства, умјесто устројства стигосмо до растројства, окупљени у сливу три ријеке Мораве као врране на измет, лишени националне историје и географије!? И поново:

„Великаши проклете им душе,
На комаде, издробите царство“!?

У овом скромном излагању, наводићу повремено и оно што су рекли много паметнији од мене, јер „обнављање градива“ не шкоди нашем народу ... Боље је обнављати градиво, него носити епитет „историских понављача“!...

Неки ће, сигуран сам, овој мојој писанији, прилијепити етикету „политичке обојености“!? У заблуди су; ја браним гусле језиком истине, а истина и политика су увијек биле у сукобу, а данас чак немају ни додирних тачака!...

Вјекове робовања смо мјерили од пада до повратка Косова! Кроз тај историски „тунел робовања“ путовођа нам је била крсна свијећа, док су Светосавска звона и гусле јаворове слале болне јецаје, са пепелишта „Овоземаљског“ у „Небеско Царство“!... Исте јецаје и данас шаљемо Небесима, лишени КОСМЕТ-а, српске зенице ока!? Но и данас Народни гуслари и савремени епски пјесници, остављају печат злог времена:

Ој Косово европска капијо,
Србинова Небеска тапијо,
Ти си наша Светиња најјача,
Јерусалим и „Зид Српског плача“,
Наше, вјечно стремљење и жеља,
Прва страна Српског Јеванђеља!
С' Косова је у „Блаженства плава“,
Обрела се Лазарева глава,
А цијеле србаљске властеле

У Блаженство душе одлећеле,
Па жртвене постадоше фреске,
На олтару Србије Небеске;
Парче неба омеђисмо тада,
„Ђе Обилић над сјенима влада“!!!

.....
Косово је „Нова Српска Ера“,
Крст страдања и Тајна вечера
Јер од њега на Небеском суду,
Србин има Христоса и Јуду,
Лазарева жртва вјечно траје
И горчина Вукове издаје!...

.....
Куни Кнеже, са неба, Честити,
„Нека буде што не може бити“,
А ко своје плъуне поријекло,
Да Богда га гудало посјекло!
Обилићу узлети пред нама,
Ој Косово рано над ранама!...

Многи данас „окупирано Косово и Метохију“ исказују у процентима, државне територије Србије!? Заборављају да се то Српско Светилиште, не мјери географском дужином и ширином, већ историском дубином и висином или државном, духовном и културном вертикалом!!! Обилић је на трагичној „Косовској вечери, затутњио Честитоме Кнезу:

„Сјутра ће мо видјет на Косову,
Ко је вјера а ко је невјера“!

Ја са много разлога додајем:

...Па и данас Косово је мјера,
Ко је вјера а ко је навјера!...

Но да наставимо о Српским Гуслама, увијек отвореном градиву, које нећемо довршити до „Судњег дана“!...